

Berit Bae gæstede København

- med et kritisk blik på anerkendelsesbegrebet

TEKST OG FOTO: SANNI MARIA PEDERSEN

Øverst: Berit Bae foredrager i København den 27. august '09
Nederst: Berit Bae

Den norske forsker og forfatter Berit Bae gæstede på DLOs invitation i august måned København. DLO havde i denne anledning arrangeret et aftenforedrag og en temadag med titlen "Perspektiver på børns ret til medvirken og selvbestemmelse" med den kendte pædagog og mangeårige fortaler for begrebet anerkendende relationer.

Temadagen bød udover Berit Baes hovedoplæg også på et humoristisk og indsigtfuldt indslag af børnehavelærer og master i pædagogisk udviklingsarbejde, Birgit Boelskov, hvor hun reflekterede over begrebet dannelse med titlen "Fra almen dannelse til dannelse til demokrati. Eller fra statisk dannelse til dynamisk dannelse".

Berit Bae lagde i sit oplæg ikke skjul på at hun her ville benytte lejligheden til at anlægge en mere kritisk vinkel på begrebet anerkendelse og dets anvendelse i praksis. Hendes udgangspunkt var at der i al almindelighed er en tendens til at begrebet er blevet forfladiget, ureflekteret og at kompleksiteten ofte forsvinder når et begreb begynder "at leve sit eget liv" udenfor den kontekst hvori det er udviklet. Dette har også været tilfældet med anerkendelsesbegrebet ikke mindst fordi det tiltaler os på et ideologisk plan. Efterhånden optræder det i og indenfor mange forskellige sammenhænge som f.eks. ledelse, coaching, kommunikation, læring, pædagogik og meget mere.

Det er derfor nu ekstra centralt at fastslå at anerkendelse ikke er nogen statisk tilstand, som det er muligt at være i konstant. Der findes ingen opskrift eller færdig løsning på anerkendelse, derimod må det ses som en proces, en samspilsform. "For at et sådan teoretisk begreb ikke skal blive instrumentelt er det vigtigt at man altid stiller spørgsmålstegn ved det, bruger det som et refleksionsredskab og ikke som en opskrift for handling", påpegede Berit Bae i sit oplæg. Vores være- og samspilsmåder ikke er noget der ligger fast, men ændrer sig hele tiden alt efter hvilke relationer vi indgår og hvilke kontekster vi befinder os i. Berit Baes budskab var derfor, ganske kort, at anerkendelse ikke er så enkelt endda. Det er noget der må læres af og leves i livet, det skal ses som processuelt og relationelt. Anerkendelse er noget ideologisk, et menneskesyn – det er en mulighed og ikke nødvendigvis altid den eneste vej.

Hendes mange præcise og ofte rørende beskrivelser af observationer på samspilssituationer mellem børn og voksne, som belyste forskellen på rummelige og trange relationsmåder gav et indblik i hen-

des enorme erfaring og viden om et emne der har optaget hende både på et teoretisk videnskabeligt og et praktisk pædagogisk plan i en lang årrække. Og for os andre gav disse konkrete eksempler og i det hele taget hendes viden om og smittende engagement for, vel i sidste ende, omsorgen for børnenes ve og vel en hel masse stof til eftertanke og efterfølgende refleksion.

Så efter en dag med oplæg, gruppediskussioner, ping pong mellem Berit Bae og Birgit Boelskov og spørgsmål fra salen, er der vist ingen tvivl om at de fleste gik fra salen opløftede og fulde af ny energi og input.

I næste nummer af Børns Hverdag sætter vi fokus på og går lidt mere i dybden med Berit Baes anerkendelsesbegreb og sætter det i relation til et af hendes nyere

Birgit Boelskov